

Den Europæiske Unions Tidende

C 226

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

56. årgang

3. august 2013

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
IV Oplysninger		
OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER		
Den Europæiske Unions Domstol		
2013/C 226/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 215 af 27.7.2013	1
V Øvrige meddelelser		
RETSLIGE PROCEDURER		
Domstolen		
2013/C 226/02	Udtalelse C-1/13: Begæring om udtalelse fremsat af Europa-Kommissionen i medfør af artikel 218, stk. 11, TEUF	2
2013/C 226/03	Sag C-112/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 8. marts 2013 — A mod B m.fl.	2
2013/C 226/04	Sag C-275/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 21. maj 2013 — Elcogás, S.A. mod Administración del Estado e Iberdrola, S.A.	2
2013/C 226/05	Sag C-280/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca (Spanien) den 22. maj 2013 — Barclays Bank, S.A. mod Sara Sánchez García og Alejandro Chacón Barrera	3

DA

Pris:
3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 226/06	Sag C-281/13 P: Appel iværksat den 22. maj 2013 af Lord Inglewood m.fl. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 13. marts 2013 i de forenede sager T-229/11 og T-276/11, Inglewood m.fl. mod Parlamentet	3
2013/C 226/07	Sag C-295/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Darmstadt (Tyskland) den 28. maj 2013 — Rechtsanwalt H. (som kurator i konkursboet G.T. GmbH) mod H.K.	4
2013/C 226/08	Sag C-299/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Grondwettelijk Hof (Belgien) den 30. maj 2013 — Isabelle Gielen mod Ministerraad	5
2013/C 226/09	Sag C-300/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Spanien) den 30. maj 2013 — Ayuntamiento de Benferri mod Consejería de Infraestructuras y Transporte og Iberdrola Distribución Eléctrica SAU	5
2013/C 226/10	Sag C-302/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākās tiesas Senāts (Letland) den 3. juni 2013 — AS flyLAL-Lithuanian Airlines under konkurs mod VAS »Starptautiskā lidosta Rīga« og AS »Air Baltic Corporation«	6
2013/C 226/11	Sag C-312/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Alba Iulia (Rumænien) den 7. juni 2013 — Claudiu Roșu mod Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspecție Fiscală	7
2013/C 226/12	Sag C-313/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Alba Iulia (Rumænien) den 7. juni 2013 — Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspecție Fiscală mod Cătălin Ienciu	7
2013/C 226/13	Sag C-317/13: Sag anlagt den 7. juni 2013 — Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union	7
2013/C 226/14	Sag C-320/13: Sag anlagt den 12. juni 2013 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen	8
2013/C 226/15	Sag C-321/13: Sag anlagt den 11. juni 2013 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien	8
2013/C 226/16	Sag C-322/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Bolzano (Italien) den 13. juni 2013 — Ulrike Elfriede Grauel Rüffer mod Katerina Pokorná	9
2013/C 226/17	Sag C-327/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af cour d'appel de Bruxelles (Belgien) den 17. juni 2013 — Burgo Group SpA mod Illochroma SA, under likvidation, og Jérôme Theetten, som kurator i selskabet Illochroma SA	9
2013/C 226/18	Sag C-333/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sozialgericht Leipzig (Tyskland) den 19. juni 2013 — Elisabeta Dano og Florin Dano mod Jobcenter Leipzig	9
Retten		
2013/C 226/19	Sag T-276/13: Sag anlagt den 15. maj 2013 — Growth Energy and Renewable Fuels Association mod Rådet	11

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

(2013/C 226/01)

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 215 af 27.7.2013

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 207 af 20.7.2013

EUT C 189 af 29.6.2013

EUT C 178 af 22.6.2013

EUT C 171 af 15.6.2013

EUT C 164 af 8.6.2013

EUT C 156 af 1.6.2013

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Begæring om udtalelse fremsat af Europa-Kommissionen i medfør af artikel 218, stk. 11, TEUF

(Udtalelse C-1/13)

(2013/C 226/02)

*Processprog: alle officielle sprog***Den part, som anmoder om udtalelsen**

Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre og A.-M. Rouchaud-Joët, som befuldmægtigede)

Spørgsmål til Domstolen

Henhører accepten af et tredjelandts tiltrædelse af Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om de civile retlige virkninger af internationale barnebortførelser under Unionens enekompetence?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 8. marts 2013 — A mod B m.fl.

(Sag C-112/13)

(2013/C 226/03)

*Processprog: tysk***Den forelæggende ret**

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen*Sagsøger: A**Sagsøgte: B m.fl.***Præjudicielle spørgsmål**

1) Kan det af det EU-retlige »ækvivalensprincip« ved gennemførelsen af EU-retten vedrørende en procedureordning, hvori de almindelige domstole, der skal træffe afgørelse

vedrørende sagens realitet, ganske vist også skal efterprøve, om love er i strid med forfatningen, men ikke har kompetence til generelt at ophæve love, idet dette blev forbeholdt en forfatningsdomstol, der er organiseret på en særlig måde, udledes, at de almindelige domstole i de tilfælde, hvor en lov er i strid med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »charteret«), under proceduren også skal henvende sig til forfatningsdomstolen med henblik på generel ophævelse af loven og ikke blot kan undlade at anvende loven i det konkrete tilfælde?

2) Skal chartrets artikel 47 fortolkes således, at den er til hinder for en procedurebestemmelse, hvorefter en ret, der ikke har international kompetence, beskikker en fraværskurator for en part, hvis opholdssted ikke kan fastlægges, og denne derefter ved »at give møde« bindende kan udvirke den internationale kompetence?

3) Skal artikel 24 i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⁽¹⁾ (herefter »forordning nr. 44/2001«) fortolkes således, at sagsøgte alene »giver møde« som omhandlet i denne bestemmelse, når den relevante procesuelle handling foretages af den sagsøgte selv eller af en af den pågældende befuldmægtiget retsrepræsentant, eller gælder dette også ubegrænset, når der gives møde ved en i henhold til den enkelte medlemsstats lovgivning beskikkede fraværskurator?

⁽¹⁾ EFT 2001 L 12, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 21. maj 2013 — Elcogás, S.A. mod Administración del Estado e Iberdrola, S.A.

(Sag C-275/13)

(2013/C 226/04)

*Processprog: spansk***Den forelæggende ret**

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Elcogás, S.A.

Sagsøgt: Administración del Estado e Iberdrola, S.A.

Præjudicielt spørgsmål

Gør fortolkningen af artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde samt Den Europæiske Unions Domstols praksis (især i dommene i sag C-379/98 ⁽¹⁾ og sag C-206/06 ⁽²⁾) det muligt at anse de årlige beløb, der tildeles selskabet Elcogás som af ejer af et individuelt elproduktionsanlæg i medfør af de ekstraordinære levedygtighedsplaner, som Ministerrådet har vedtaget til fordel for dette selskab, som »statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler«, når opkrævningen af de nævnte beløb sker over posten »elsystemets faste omkostninger«, som betales af samtlige brugere og overføres til virksomheder i elsektoren ved hjælp af på hinanden følgende afregninger, der foretages af det nationale energiudvalg i overensstemmelse med de forud fastlagte retlige kriterier og uden skønsbeføjelse?

⁽¹⁾ Sml. I 2001, s. 2099.

⁽²⁾ Sml. I 2008, s. 5497.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca (Spanien) den 22. maj 2013 — Barclays Bank, S.A. mod Sara Sánchez García og Alejandro Chacón Barrera

(Sag C-280/13)

(2013/C 226/05)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Barclays Bank, S.A.

Sagsøgte: Sara Sánchez García og Alejandro Chacón Barrera

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal Rådets direktiv 93/13/EØF ⁽¹⁾ af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler og de EU-retlige principper om forbrugerbeskyttelse og kontraktmæssig ligevægt fortolkes således, at de er til hinder for de spanske retsfor skrifter vedrørende pant, der, til trods for, at disse bestemmer, at panthaver kan anmode om, at sikkerhedsstillelsen udvides, når værdiansættelsen af en pantsat ejendom mindskes med 20 %, ikke fastsætter, at forbrugeren/debitor/rekvisitus — når værdiansættelsen er steget med samme eller en større procentdel i den tid, der er gået mellem

stiftelsen og realiseringen af pantet — i forbindelse med proceduren for realisering af pantet kan anmode om en revurdering af værdiansættelsen i det mindste med henblik på virkningerne af LEC's artikel 671 ⁽²⁾?

- 2) Skal Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler og de EU-retlige principper om forbrugerbeskyttelse og kontraktmæssig ligevægt fortolkes således, at de er til hinder for den spanske procesuelle ordning for realisering af pant, hvorefter kreditor/rekvirenten kan overtage den pantsatte ejendom for 50 % af dennes værdiansættelse (nu 60 %), hvilket indebærer en ubegrundet straf for forbrugeren/debitor/rekvisitus svarende til 50 % (nu 40 %) af denne værdiansættelse?
- 3) Skal Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler og de EU-retlige principper om forbrugerbeskyttelse og kontraktmæssig ligevægt fortolkes således, at der foreligger misbrug af rettigheder og uberettiget berigelse, når panthaver/rekvirenten efter at have overtaget den pantsatte ejendom for 50 % (nu 60 %) af værdiansættelsen begærer udlæg foretaget for det resterende beløb med henblik på indfrielse af den fulde gæld, til trods for at værdiansættelsen og/eller den reelle værdi af det aktiv, der er overtaget, er højere end den samlede skyldige sum, selv om en sådan handling er i overensstemmelse med den nationale procesret?
- 4) Skal Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler og de EU-retlige principper om forbrugerbeskyttelse og kontraktmæssig ligevægt fortolkes således, at overtagelsen af den pantsatte ejendom til en skønnet værdi og/eller reel værdi, der er højere end det samlede realkreditlån, medfører, at LEC's artikel 570 skal anvendes i stedet for LEC's artikel 579 og artikel 671, og rekvirenten dermed skal anses for at have opnået fuld dækning?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95, s. 29).

⁽²⁾ Spansk lov om civil retspleje.

Appel iværksat den 22. maj 2013 af Lord Inglewood m.fl. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 13. marts 2013 i de forenede sager T-229/11 og T-276/11, Inglewood m.fl. mod Parlamentet

(Sag C-281/13 P)

(2013/C 226/06)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: Lord Inglewood m.fl. (ved avocats S. Orlandi, J.-N. Louis og D. Abreu Caldas)

Den anden part i appellsagen: Europa-Parlamentet

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret (Fjerde Afdeling) den 13. marts 2013 i de forenede sager T-229/11 og T-276/11, Inglewood m.fl. mod Parlamentet, ophæves.
- Der afsiges en ny dom, og det fastslås, at Europa-Parlamentets Præsidiiums afgørelse om forhøjelse af pensionsalderen fra 60 til 63 år og ophævelse af de særlige måder, hvorpå pensionen kan udbetales, dvs. enten i form af en tidlig pension eller i form af udbetaling af en del af pensionen som et engangsbeløb, er ulovlig.
- De anfægtede afgørelser annulleres.
- Parlamentet tilpligtes at betale omkostningerne i begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har iværksat appel til prøvelse af Rettens dom, hvorved denne frifandt Europa-Parlamentet fra disses påstand om annullation af Parlamentets afgørelser vedrørende afslag på at tilkende de pågældende en supplerende frivillig pension enten i form af en tidlig pension, en pension som 60-årig, eller udbetaling af en del af pensionen som et engangsbeløb.

For det første har appellanterne gjort gældende, at Retten har begået en retlig fejl, idet de anfægtede afgørelser ikke anerkender deres velerhvervede pensionsrettigheder eller de rettigheder, som afventer udbetaling på grundlag af de betingelser, der var fastsat og accepteret på tidspunktet for deres tiltrædelse.

For det andet har Retten begået en retlig fejl ved ikke at tage hensyn til anbringendet vedrørende tilsidesættelse af artikel 27, stk. 2, i statuten for Parlamentets medlemmer, selv om denne bestemmelse præciserer, at de velerhvervede rettigheder eller dem, der er under erhvervelse, opretholdes. Afgørelsen af 1. april 2009 krænker appellanternes velerhvervede rettigheder, dvs. retten til at anmode om en tidlig pension eller at foretrække en pension fra 60-årsalderen og i givet fald få den udbetalt delvist som et engangsbeløb.

For det tredje har Retten endvidere begået en retlig fejl ved at fastslå, at statuten for Parlamentets medlemmer ikke fandt anvendelse, da den trådte i kraft efter den almengyldige retsakt af 1. april 2009, selv om de individuelle afgørelser, der er genstand for søgsmålene først blev vedtaget efter denne dato.

For det fjerde har Retten begået en retlig fejl ved at forkaste anbringendet om tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, selv om appellanterne med rette kunne forvente at modtage deres pension på grundlag af de betingelser, der var fastsat og anvendt i forbindelse med en væsentlig del af betalingen af deres bidrag eller på tidspunktet for ophøret af deres hverv, i

højere grad end de medlemmer, der havde været omfattet af undtagelsesbestemmelser, dvs. dem, der fortsat udøvede deres hverv, og som var fyldt 60 år inden ikrafttrædelsen den 14. juli 2009 af afgørelsen af 1. april 2009.

Endelig har Retten begået en retlig fejl ved at forkaste anbringendet vedrørende tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet efter at have konstateret, at kun 10 % af medlemmerne er berørt af konsekvenserne af den økonomiske krise og de forventelige virkninger af en midlertidigt etableret pensionsfond, der var forudbestemt til at forsvinde.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Darmstadt (Tyskland) den 28. maj 2013 — Rechtsanwalt H. (som kurator i konkursboet G.T. GmbH) mod H.K.

(Sag C-295/13)

(2013/C 226/07)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Darmstadt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rechtsanwalt H. (som kurator i konkursboet G.T. GmbH)

Sagsøgt: H.K.

Præjudicielle spørgsmål

Om fortolkning af artikel 1, stk. 2, litra b), artikel 5, nr. 1), litra a) og b), og nr. 3), i konventionen om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område⁽¹⁾ («Lugano II-konventionen»), og artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000⁽²⁾ af 29. maj 2000 om konkurs («konkursforordningen»):

- 1) Har retterne i den medlemsstat, på hvis område insolvensbehandlingen af skyldnerens aktiver er blevet indledt, kompetence til at behandle en sag, som kuratoren har anlagt mod skyldnerens direktør om godtgørelse af betalinger, der har fundet sted efter selskabets insolvens (Zahlungsunfähigkeit), eller efter at det er blevet fastslået, at selskabet er teknisk insolvent (Überschuldung)?

2) Har retten i den medlemsstat, på hvis område insolvensbehandlingen af skyldnerens aktiver er blevet indledt, kompetence til at behandle en sag, som kuratoren har anlagt mod skyldnerens direktør om godtgørelse af betalinger, der har fundet sted efter selskabets insolvens (Zahlungsunfähigkeit), eller efter at det er blevet fastslået, at selskabet er teknisk insolvent (Überschuldung), såfremt direktøren ikke har bopæl i en anden af Den Europæiske Unions medlemsstater, men i en stat, der er part i Lugano II-konventionen?

3) Er en sag som beskrevet i spørgsmål 1 omfattet af konkursforordningens artikel 3, stk. 1?

4) Såfremt en sag som beskrevet i spørgsmål 1 ikke er omfattet af konkursforordningens artikel 3, stk. 1, eller rettens kompetence i denne henseende ikke omfatter en direktør, der har bopæl i en stat, der er part i Lugano II-konventionen:

Er der tale om en konkurs sag som omhandlet i Lugano II-konventionens artikel 1, stk. 2, litra b)?

5) Såfremt spørgsmål 4 besvares bekræftende:

a) Har retten i den medlemsstat, på hvis område skyldneren har hjemsted, kompetence i henhold til Lugano II-konventionens artikel 5, nr. 1), litra a), for så vidt angår en sag som beskrevet i spørgsmål 1?

a) Er der for så vidt angår en sag som beskrevet i spørgsmål 1 tale om en sag om kontraktforhold som omhandlet i Lugano II-konventionens artikel 5, nr. 1), litra a)?

β) Er der for så vidt angår en sag som beskrevet i spørgsmål 1 tale om en sag om kontraktforhold vedrørende levering af tjenesteydelser som omhandlet i Lugano II-konventionens artikel 5, nr. 1), litra b)?

b) Er der for så vidt angår en sag som beskrevet i spørgsmål 1 tale om en sag om erstatning uden for kontrakt i henhold til Lugano II-konventionens artikel 5, nr. 3)?

⁽¹⁾ EUT 2009 L 147, s. 5.

⁽²⁾ EFT L 160, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Grondwettelijk Hof (Belgien) den 30. maj 2013 — Isabelle Gielen mod Ministerraad

(Sag C-299/13)

(2013/C 226/08)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Grondwettelijk Hof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Isabelle Gielen

Sagsøgt: Ministerraad

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 5, stk. 2, i Rådets direktiv 2008/7/EF ⁽¹⁾ af 12. februar 2008 om kapitaltilførselsafgifter fortolkes således, at den er til hinder for, at der opkræves en afgift i forbindelse med en lovpligtig omdannelse af ihændehaverpapirer til papirer på navn eller til værdipapirer i elektronisk form, og i bekræftende fald, kan en sådan afgift da anses for begrundet i henhold til dette direktivs artikel 6?

⁽¹⁾ EUT L 46, s. 11.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Spanien) den 30. maj 2013 — Ayuntamiento de Benferri mod Consejería de Infraestructuras y Transporte og Iberdrola Distribución Eléctrica SAU

(Sag C-300/13)

(2013/C 226/09)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 1

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ayuntamiento de Benferri

Sagsøgte: Consejería de Infraestructuras y Transporte og Iberdrola Distribución Eléctrica SAU

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal begrebet »[a]nlæg af stærkstrømsluftledninger med en spænding på mindst 220 kV og en længde på over 15 km« i punkt 20 i bilag I til direktiv 85/337⁽¹⁾, som ændret ved direktiv 97/11⁽²⁾, fortolkes således, at de eneste elektriske anlæg, det omfatter, er luftledninger, som opfylder disse to kriterier?
- 2) Skal begrebet »[...] transport af elektricitet gennem luftledninger« i punkt 3, litra b), i bilag II til direktiv 85/337, som ændret ved direktiv 97/11, fortolkes således, at de eneste eltransmissionsanlæg, det omfatter, er luftledninger? I benægtende fald:
- 3) Skal begrebet »[...] transport af elektricitet gennem luftledninger« i punkt 3, litra b), i bilag II til direktiv 85/337[, som ændret ved direktiv 97/11,] fortolkes således, at det omfatter transformerunderstationer?
- 4) Skal begrebet »[...] transport af elektricitet gennem luftledninger« i punkt 3, litra b), i bilag II til direktiv 85/337[, som ændret ved direktiv 97/11,] fortolkes således, at det omfatter transformerunderstationer, selv om deres anlæggelse eller udvidelse gennemføres ved et projekt, der ikke indebærer anlæggelse af en luftledning?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 85/337/EØF af 27.6.1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EFT L 175, s. 40.

⁽²⁾ Rådets Direktiv 97/11/EF af 3.3.1997 om ændring af direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EFT L 73, s. 5.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākās tiesas Senāts (Letland) den 3. juni 2013 — AS flyLAL-Lithuanian Airlines under konkurs mod VAS »Starptautiskā lidosta Rīga« og AS »Air Baltic Corporation«

(Sag C-302/13)

(2013/C 226/10)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākās tiesas Senāts

Parter i hovedsagen

Sagsøger: AS flyLAL-Lithuanian Airlines under konkurs

Sagsøgte: VAS »Starptautiskā lidosta Rīga« og AS »Air Baltic Corporation«

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal en sag, hvori der nedlægges påstand om erstatning for skade og tab og om, at de sagsøgte adfærd, bestående i indgåelse af en ulovlig aftale og misbrug af en dominerende stilling, erklæres ulovlig, og som er støttet på anvendelsen af almengyldige retsakter i en anden medlemsstat, anses for en civil- eller handelsretlig sag i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i forordningen⁽¹⁾, når der henses til, at ulovlige aftaler er ugyldige fra tidspunktet for deres indgåelse, og at vedtagelsen af en retsregel derimod er en statslig handling på det offentlige område (acta iure imperii), som er underlagt de folkeretlige regler om staters jurisdiktionelle immunitet over for retter i andre stater?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende (dvs. hvis der er tale om en civil- eller handelsretlig sag i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i forordningen), skal erstatningssøgsmålet da anses for en sag vedrørende gyldigheden af beslutninger truffet af selskabsorganer i henhold til forordningens artikel 22, stk. 2, hvorved der er mulighed for ikke at anerkende retsafgørelsen i medfør af forordningens artikel 35, stk. 1?
- 3) Såfremt genstanden for erstatningssøgsmålet henhører under anvendelsesområdet for forordningens artikel 22, stk. 2, (enekompetence), har retten i den stat, hvori der anmodes om anerkendelse, da pligt til at efterprøve, om der foreligger sådanne omstændigheder som er opregnet i forordningens artikel 35, stk. 1, i forbindelse med anerkendelsen af en retsafgørelse, hvorved der er iværksat foreløbige og sikrende retsmidler?
- 4) Kan klausulen om grundlæggende retsprincipper i forordningens artikel 34, stk. 1, fortolkes således, at anerkendelsen af en retsafgørelse, hvorved der er iværksat foreløbige og sikrende retsmidler, er i strid med de grundlæggende retsprincipper (ordre public) i en medlemsstat, 1) hvis det primære grundlag for iværksættelsen af de foreløbige og sikrende retsmidler er det påståvnte beløbs anseelige størrelse, uden at der er foretaget en rimelig og begrundet beregning heraf, og 2) hvis anerkendelsen og fuldbyrdelsen af den pågældende retsafgørelse kan påføre de sagsøgte parter et tab, som sagsøgeren — et selskab, der er erklæret konkurs — ikke har mulighed for at erstatte i tilfælde af, at erstatningssøgsmålet forkastes, hvilket kan have indvirkning på de økonomiske interesser hos den stat, hvori der anmodes om anerkendelse, hvorved statens sikkerhed således bringes i fare, henset til at Republikken Letland ejer 100 % af aktierne i Lidosta Rīga og 52,6 % af aktierne i AS Air Baltic Corporation?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22.12.2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT 2000 L, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Alba Iulia (Rumænien) den 7. juni 2013 — Claudiu Roșu mod Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspecție Fiscală

(Sag C-312/13)

(2013/C 226/11)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Alba Iulia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Claudiu Roșu

Sagsøgt: Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspecție Fiscală

Præjudicielle spørgsmål

Såfremt en sælger af en fast ejendom omkvalificeres til at være momspligtig, og parterne har aftalt modværdien (prisen) for leveringen af den faste ejendom uden henvisning til moms, skal artikel 73 og 78 i Rådets direktiv 2006/112/EF⁽¹⁾ da fortolkes således, at afgiftsgrundlaget udgøres:

- af den af parterne aftalte modværdi (pris) for leveringen af den faste ejendom fratrukket momssatsen, eller
- af den af parterne aftalte modværdi (pris) for leveringen af den faste ejendom?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdi-afgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Alba Iulia (Rumænien) den 7. juni 2013 — Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspecție Fiscală mod Cătălin Ienciu

(Sag C-313/13)

(2013/C 226/12)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Alba Iulia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspecție Fiscală

Sagsøgt: Cătălin Ienciu

Præjudicielle spørgsmål

Såfremt en sælger af en fast ejendom omkvalificeres til at være momspligtig, og parterne har aftalt modværdien (prisen) for leveringen af den faste ejendom uden henvisning til moms, skal artikel 73 og 78 i Rådets direktiv 2006/112/EF⁽¹⁾ da fortolkes således, at afgiftsgrundlaget udgøres:

- af den af parterne aftalte modværdi (pris) for leveringen af den faste ejendom fratrukket momssatsen, eller
- af den af parterne aftalte modværdi (pris) for leveringen af den faste ejendom?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdi-afgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Sag anlagt den 7. juni 2013 — Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-317/13)

(2013/C 226/13)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Parlamentet (ved F. Drexler, A. Caiola og M. Pencheva, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådets afgørelse 2013/129/EU af 7. marts 2013 om at underkaste 4-methylamfetamin kontrolforanstaltninger annulleres⁽¹⁾.

— Virkningerne af Rådets afgørelse 2013/129/EU opretholdes, indtil den er blevet erstattet af en ny akt, der er vedtaget på behørig vis.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Indledningsvis har Parlamentet bemærket, at præambelen til den anfægtede afgørelse henviser til følgende retsgrundlag: artikel 8, stk. 3 i Rådets afgørelse 2005/387/RIA af 10. maj 2005 om udveksling af oplysninger om, risikovurdering af og kontrol med nye psykoaktive stoffer (²), og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Parlamentet udleder heraf, at Rådet indirekte henviser til artikel 34, stk. 2, litra c), i den tidligere traktat om Den Europæiske Union.

Parlamentet har gjort to anbringender gældende til støtte for annullationssøgsmålet.

For det første har Parlamentet gjort gældende at Rådet har baseret sin afgørelse på et retsgrundlag, artikel 34, stk. 2, litra c), EU, der blev ophævet ved Lissabontraktatens ikrafttrædelse. På grund af denne omstændighed har den anfægtede afgørelse kun hjemmel i afgørelse 2005/387/RIA. Sidstnævnte er et afledet retsgrundlag, og er således ulovligt grundlag.

For det andet, henset til ovenstående, er det Parlamentets opfattelse, at beslutningsproceduren er behæftet med væsentlige formelle mangler. På den ene side såfremt artikel 34, stk. 2, litra c), EU havde fundet anvendelse, skulle Parlamentet være blevet hørt før vedtagelsen af den anfægtede afgørelse i overensstemmelse med artikel 39, stk. 1, EU. Men Parlamentet har gjort gældende, at dette ikke var tilfældet. Såfremt det på den anden side, antages, at det er bestemmelserne i Lissabontraktaten, der finder anvendelse, burde Parlamentet være blevet inddraget i lovgivningsproceduren i henhold til artikel 83, stk. 1, TEUF. I begge tilfælde lider vedtagelsen af den anfægtede afgørelse af en væsentlig formel mangel, idet Parlamentet ikke har deltaget i vedtagelsen af den anfægtede afgørelse.

Endelig er det i det tilfælde, at Domstolen beslutter at annullere den anfægtede afgørelse, Parlamentets opfattelse, at den anfægtede afgørelses virkninger skal opretholdes i henhold til artikel 264, stk. 2, TEUF, indtil den erstattes af en ny retsakt, der er vedtaget på behørig vis.

⁽¹⁾ EUT L 72, s. 11

⁽²⁾ EUT L 127, s. 32

Sag anlagt den 12. juni 2013 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-320/13)

(2013/C 226/14)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved P. Hetsch og K. Herrmann som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 27, stk. 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF (¹), idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Republikken Polen pålægges i medfør af artikel 260, stk. 3, TEUF at betale en tvangsbøde på 133 228,80 EUR pr. dag fra datoen for dommens afsigelse på grund af tilsidesættelse af pligten til at meddele gennemførelsesbestemmelserne til direktiv 2009/28/EF.
- Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2009/28/EF udløb den 5. december 2010.

⁽¹⁾ EUT L 140, s. 16.

Sag anlagt den 11. juni 2013 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien

(Sag C-321/13)

(2013/C 226/15)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J. Hottiaux og N. Yerrell, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 2010/61/EU af 2. september 2010 om den første tilpasning af bilagene til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/68/EF om indlandstransport af farligt gods til de videnskabelige og tekniske fremskridt (¹), idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme nævnte direktivs artikel 2, stk. 1, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af Kommissionens direktiv 2010/61/EU af 2. september 2010 udløb den 30. juni 2011.

(¹) EUT L 233, s. 27.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Bolzano (Italien) den 13. juni 2013 — Ulrike Elfriede Grauel Ruffer mod Katerina Pokorná

(Sag C-322/13)

(2013/C 226/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Tribunale di Bolzano

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ulrike Elfriede Grauel Ruffer

Sagsøgt: Katerina Pokorná

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 18 og 21 TEUF fortolkes således, at de er til hinder for anvendelsen af nationale lovbestemmelser, som de her omtvistede, hvorved retten til at benytte tysk sprog i civilretlige sager, der verserer for retterne i provinsen Bolzano, alene tilkommer italienske statsborgere med bopæl i Bolzano, og ikke ligeledes statsborgere fra andre EU-medlemsstater, uanset om de har bopæl i provinsen Bolzano?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af cour d'appel de Bruxelles (Belgien) den 17. juni 2013 — Burgo Group SpA mod Illochroma SA, under likvidation, og Jérôme Theetten, som kurator i selskabet Illochroma SA

(Sag C-327/13)

(2013/C 226/17)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Bruxelles

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Burgo Group SpA

Sagsøgte: Illochroma SA, under likvidation, og Jérôme Theetten, som kurator i selskabet Illochroma SA

Præjudicielle spørgsmål

Skal Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 om konkurs (¹), navnlig artikel 3, 16, 27, 28 og 29, fortolkes således, at:

- det »forretningssted«, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, skal forstås som en filial, der tilhører debitor, mod hvilken der er indledt en hovedinsolvensbehandling, og som er til hinder for, at der i forbindelse med en samtidig likvidation af flere selskaber inden for den samme koncern kan indledes en sekundær insolvensbehandling mod disse selskaber i den medlemsstat, hvor disse selskaber har deres hjemsted, med den begrundelse, at der er tale om juridiske personer?
- den person eller myndighed, som har ret til at indgive begæringen om den sekundære insolvensbehandling, skal være bosiddende eller have sit hjemsted på den medlemsstats område, hvor den ret, der modtager begæringen om insolvensbehandling, er beliggende, eller tilkommer denne ret alle unionsborgere, for så vidt som de kan godtgøre, at der består en retlig forbindelse til det berørte forretningssted?
- eftersom hovedinsolvensbehandlingen er en likvidation, kan den sekundære insolvensbehandling af et forretningssted kun indledes, såfremt den opfylder de kriterier, som overlades til retten i den medlemsstat, som begæringen om den sekundære insolvensbehandling er indgivet til, at opstille?

(¹) EFT L 160, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sozialgericht Leipzig (Tyskland) den 19. juni 2013 — Elisabeta Dano og Florin Dano mod Jobcenter Leipzig

(Sag C-333/13)

(2013/C 226/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Sozialgericht Leipzig

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Elisabeta Dano og Florin Dano

Sagsøgt: Jobcenter Leipzig

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Omfatter det personelle anvendelsesområde for artikel 4 i forordning nr. 883/3004 ⁽¹⁾ personer, der ikke ønsker at fremsætte krav om ydelser af socialsikringsretlig eller familieunderstøttende art som omhandlet i forordningens artikel 3, stk. 1, men derimod om en særlig ikke-bidragsspligtig ydelse som omhandlet i artikel 3, stk. 3, sammenholdt med artikel 70 i forordningen?
- 2) For det tilfælde, at spørgsmål 1 besvares bekræftende: er det som følge af artikel 4 i forordning nr. 883/2004 forbudt for medlemsstaterne helt eller delvis at udelukke dårligt stillede EU-borgere fra at opnå ikke-bidragsspligtige sociale ydelser, der muliggør et eksistensminimum, i henhold til forordningens artikel 70, for derved at hindre, at der fremsættes urimelige krav om sådanne ydelser, der bevilges egne statsborgere i en lignende situation?
- 3) For det tilfælde, at spørgsmål 1) eller 2) besvares benægtende: Er det i henhold til a) artikel 18 TEUF og/eller b) artikel 20, stk. 2, andet punktum, litra a), TEUF, sammenholdt med artikel 20, stk. 2, tredje punktum, TEUF og artikel 24, stk. 2, i direktiv 2004/38 ⁽²⁾ forbudt for medlemsstaterne helt eller delvis at udelukke dårligt stillede

EU-borgere fra at opnå ikke-bidragsspligtige sociale ydelser, der muliggør et eksistensminimum, i henhold til artikel 70 i forordning nr. 883/2004, for derved at hindre, at der fremsættes urimelige krav om sådanne ydelser, der bevilges egne statsborgere i en lignende situation?

- 4) For det tilfælde, at det følger af besvarelsen af ovennævnte spørgsmål, at en delvis udelukkelse fra at opnå ydelser, der muliggør et eksistensminimum, er i overensstemmelse med EU-retten: må bevillingen af ikke-bidragsspligtige ydelser, der muliggør et eksistensminimum, til EU-borgere i andre situationer end akutte nødstilfælde begrænses til at stille de midler, der er nødvendige, for at vedkommende kan vende tilbage til hjemlandet, til rådighed, eller kræver artikel 1, 20 og 51 i chartret om grundlæggende rettigheder, at der stilles videregående ydelser til rådighed, som gør det muligt at tage permanent ophold?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29.4.2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 166, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29.4.2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158, s. 77).

RETTE

Sag anlagt den 15. maj 2013 — Growth Energy and Renewable Fuels Association mod Rådet

(Sag T-276/13)

(2013/C 226/19)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgerne: Growth Energy (Washington, De Forenede Stater) og Renewable Fuels Association (Washington, De Forenede Stater) (ved advokat P. Vander Schueren)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

- Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 157/2013 af 18. februar 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af bioethanol med oprindelse i Amerikas Forenede Stater (EUT L 49 af 22.2.2013, s. 10) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgerne og deres medlemmer.
- Rådet tilpligtes at betale de af sagsøgerne afholdt omkostninger i sagen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremført ti anbringender.

- 1) Første anbringende om, at Kommissionen handlede i strid med grundforordningen, da den valgte en landsdækkende told og afviste at beregne en individuel dumpingtold, på trods af at den havde alle nødvendige oplysninger hertil. I den forbindelse har sagsøgerne anført, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved vurderingen af de relevante faktiske omstændigheder, begik en retlig fejl, undlod at begrunde sine konklusioner, tilsidesatte sin forpligtelse til at udvise omhu og tilsidesatte retten til forsvar samt retssikkerhedsprincippet og sagsøgernes berettede forventninger.
- 2) Andet anbringende om, at Kommissionens undladelse af at tilpasse eksportprisen, da den beregnede dumpingmargenen ved ikke at foretage en tilpasning i opadgående retning til eksportpriser for den omhandlede blandingsproducents blandinger, udgør et åbenbart urigtigt skøn ved vurderingen af de relevante faktiske omstændigheder og en retlig fejl.
- 3) Tredje anbringende om, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved vurderingen af de relevante faktiske omstændigheder og tilsidesatte grundforordningen og princippet om forbud mod forskelsbehandling, idet den overvurderede importmængden af bioethanol fra USA og ikke behandlede denne import på samme måde som import fra tredjelande af den samme vare.
- 4) Fjerde anbringende om, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn og tilsidesatte grundforordningen, da den foretog beregninger af skadesmargenen.
- 5) Femte anbringende om, at Kommissionen anlagde åbenbart urigtige skøn og tilsidesatte grundforordningen, idet den baserede sin fastlæggelse af den væsentlige skade på en EU-erhvervsgren, som ikke fremstiller samme vare, og idet den definerede EU-erhvervsgrenen, før den definerede den samme vare.
- 6) Sjette anbringende om, at den anfægtede forordning er behæftet med fejl som følge af åbenbart urigtige skøn og retlige fejl, da den væsentlige skade, som forordningen fastsætter, afgøres på baggrund af data, som hidrører fra en ikke-repræsentativ stikprøve af EU-producenterne.
- 7) Syvende anbringende om, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn, idet den konkluderede, at andre årsager til væsentlig skade ikke bryder årsagssammenhængen mellem den målrettede import og den angivelige skade på EU-erhvervsgrenen.
- 8) Ottende anbringende om, at Rådet begik en retlig fejl og tilsidesatte proportionalitetsprincippet, da det vedtog en dumpingforanstaltning, som ikke er nødvendig.
- 9) Niende anbringende om, at Kommissionen begik retlige fejl og tilsidesatte principperne om god forvaltningsskik og forbud mod forskelsbehandling ved at fastslå, at undersøgelsen af bioethanol med oprindelse i USA var baseret på en tilstrækkelig klage, selv om sidstnævnte ikke opfyldte kravene i grundforordningen.
- 10) Tiende anbringende om, at Kommissionen begik adskillige tilsidesættelser af sagsøgernes ret til forsvar og undlod at angive en begrundelse for vedtagelsen af den anfægtede forordning, idet den endelige meddelelse, på hvilken den er baseret, ikke indeholder væsentlige kendsgerninger og betragtninger vedrørende vedtagelsen af de

endelige foranstaltninger. Kommissionen ændrede ligeledes foranstaltningernes gyldighedsperiode uden begrundelse, mens den ikke rettidigt gav sagsøgerne aktindsigt i de ikke-fortrolige oplysninger, og den gav heller ikke sagsøgerne tilstrækkelig tid til at fremkomme med bemærkninger til den endelige meddelelse.

Sag anlagt den 15. maj 2013 — Marquis Energy mod Rådet

(Sag T-277/13)

(2013/C 226/20)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Marquis Energy LLC (Hennepin, Amerikas Forenede Stater) (ved advokat P. Vander Schueren)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 157/2013 af 18. februar 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af bioethanol med oprindelse i Amerikas Forenede Stater (EUT L 49 af 22.2.2013, s. 10) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

— Rådet tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger i sagen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført de følgende ti anbringender.

1) Første anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat grundforordningen, idet den valgte en landsdækkende told og nægtede at beregne en individuel antidumpingtold på trods af den omstændighed, at den havde alle de oplysninger, den behøvede for at gøre dette. I den henseende bemærker sagsøgeren, at Kommissionen foretog en åbenbart urigtig vurdering af de relevante omstændigheder, begik en retlig fejl, undlod at begrunde sine konklusioner,

tilsidesatte sin forpligtelse til at udvise omhu, og tilsidesatte sagsøgerens ret til forsvar såvel som retssikkerhedsprincippet og sagsøgerens berettigede forventninger.

2) Andet anbringende om, at Kommissionens undladelse af at justere eksportprisen ved beregningen af dumpingmargenen, idet den ikke fortog en forhøjende justering af eksportpriserne for blandinger fra den omhandlede blander, udgør en åbenbart urigtig vurdering af de relevante omstændigheder og en retlig fejl.

3) Tredje anbringende om, at Kommissionen har foretaget en åbenbart urigtig vurdering af de relevante omstændigheder og tilsidesat grundforordningen og princippet om forbud mod forskelsbehandling ved at overvurdere importmængden af bioethanol fra USA og ved ikke at behandle denne import på samme måde som tredjelandsimport af det samme produkt.

4) Fjerde anbringende om, at Kommissionen har foretaget et åbenbart fejlskøn og tilsidesat grundforordningen ved beregningen af skademargenen.

5) Femte anbringende om, at Kommissionen har foretaget et åbenbart fejlskøn og tilsidesat grundforordningen ved at basere sin afgørelse om væsentlig skade på en EU-erhvervs-gren, som ikke producerer den samme vare, og ved at definere EU-erhvervs-grenen, før den definerede den samme vare.

6) Sjette anbringende om, at den anfægtede forordning er fejlbehæftet som følge af åbenbare fejlskøn og retlige fejl, idet den væsentlige skade, den omhandler, er blevet fastslået på grundlag af data, der vedrører en ikke-repræsentativ stikprøve af EU-producenterne.

7) Syvende anbringende om, at Kommissionen har foretaget et åbenbart urigtigt skøn ved at konkludere, at andre årsager til væsentlig skade ikke brød årsagssammenhængen mellem den omhandlede import og den hævdede skade for EU-erhvervs-grenen.

8) Ottende anbringende om, at Rådet begik en retlig fejl og tilsidesatte proportionalitetsprincippet ved at indføre en antidumpingforanstaltning, som ikke var nødvendig.

9) Niende anbringende om, at Kommissionen begik retlige fejl og tilsidesatte principperne om god forvaltningsskik og forbud mod forskelsbehandling ved at vurdere, at undersøgelsen vedrørende bioethanol fra USA var baseret på en fyldestgørende klage, selv om klagen ikke opfyldte de i grundforordningen fastsatte krav.

10) Tiende anbringende om, at Kommissionen i flere tilfælde har tilsidesat sagsøgerens ret til forsvar og undladt at begrunde indførelsen af den anfægtede forordning, idet de endelige oplysninger, hvorpå den er baseret, ikke indeholder væsentlige omstændigheder og overvejelser vedrørende vedtagelsen af de endelige foranstaltninger. Kommissionen har også ændret gyldighedsperioden for foranstaltningerne uden at begrunde dette, mens den ikke tillod sagsøgeren at få adgang til de ikke-fortrolige sagsakter i tide og heller ikke gav sagsøgeren tilstrækkelig tid til at indgive bemærkninger vedrørende de endelige oplysninger.

Sag anlagt den 24. maj 2013 — Ledra Advertising mod Europa-Kommissionen og ECB

(Sag T-289/13)

(2013/C 226/21)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ledra Advertising Ltd (Nicosia, Cypern) (ved solicitor C. Paschalides og advokat A. Paschalides)

Sagsøgte: Den Europæiske Centralbank og Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgeren tilkendes en erstatning på 958 920 EUR, med den begrundelse, at de betingelser, som er opstillet i afsnit 1.23 til 1.27 i det aftalememorandum, der blev underskrevet den 26. april 2013 af Cypern og de sagsøgte, indeholder krav, som indebærer en tilstrækkeligt kvalificeret krænkelse af en højere retsregel til beskyttelse af private, nemlig artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 1 i protokol nr. 1 til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder.
- De relevante betingelser erklæres ugyldige, og der iværksættes snarest muligt en prøvelse af instrumenterne til finansiel bistand i artikel 14-18 i traktaten om etablering af den Europæiske Stabilitetsmekanisme (ESM-traktaten) i henhold til artikel 19 i lyset af Domstolens dom med henblik på at foretage ændringer for at efterkomme Domstolens dom.
- For så vidt som den erstatning, der er anført i den første påstand, ikke tager højde for det forhold, at de relevante betingelser annulleres, tilkendes sagsøgeren erstatning for tilsidesættelse af artikel 263 TEUF.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

- 1) Med det første anbringende gøres det gældende, at de relevante betingelser i aftalememorandummet indeholder krav, som indebærer »en tilstrækkeligt kvalificeret krænkelse af en højere retsregel til beskyttelse af private«⁽¹⁾, idet
 - den nævnte retsregel har forrang, fordi den er indeholdt i chartret og i EMRK
 - de sagsøgte i henhold til chartrets artikel 51, stk. 1, og artikel 6, stk. 2, TEU er forpligtede til at respektere og værne om de grundlæggende rettigheder, der er garanteret i chartret og i EMRK, og
 - bankindskud er ejendom i den forstand, hvori begrebet er anvendt i chartrets artikel 17 og artikel 1 i protokol nr. 1 til EMRK.
- 2) Med det andet anbringende gøres det gældende, at de nedenfor nævnte tilsidesættelser samlet set var så indgribende, at de udgjorde følgende tilstrækkeligt kvalificerede krænkelse af en højere retsregel, da:
 - der på det tidspunkt, hvor sagsøgeren blev berøvet sit bankindskud, ikke gjaldt nogen »betingelser, der er fastsat ved lov« i EU-retten, som vedrørte berøvelse af bankindskud i strid med chartret og protokollen
 - sagsøgeren blev frataget sit indskud uden »rimelig og rettidig erstatning« i strid med chartrets artikel 17 og artikel 1 i protokollen til EMRK
 - berøvelse af bankindskud umiddelbart er ulovlig, medmindre det »under iagttagelse af proportionalitetsprincippet [...] er nødvendig[t] og faktisk svarer til mål af almen interesse, der er anerkendt af Unionen, eller et behov for beskyttelse af andres rettigheder og friheder«⁽²⁾
 - almenvellets konkurrerende interesse i at forebygge panik og en overbelastning af banksystemet på kort og mellemlang sigt ikke blev taget i betragtning ved vurderingen af almenvellets interesse i henhold til chartrets artikel 17 og protokollens artikel 1
 - formålet ikke var at skade eller straffe Cypern, men at gavne Cypern og euroområdet ved at yde stabilitetsstøtte og derved at hjælpe og ikke destabilisere Cyperns finansielle institutioner og økonomiske bæredygtighed, og

— indgrebet i det lovlige formål ikke var forholdsmæssigt, eftersom det egentlige formål med ESM-traktatens artikel 3 var »to mobilise funding and provide stability support under strict conditionality [...] to the benefit of ESM Members which are experiencing or are threatened by severe financial problems, if indispensable to safeguard the euro area as a whole and of its member state« uden at lamme medlemsstatens økonomi.

- 3) Med det tredje anbringende gøres det gældende, at berøvelsen af sagsøgerens bankindsud ikke var nødvendig eller forholdsmæssig.
- 4) Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at de sagsøgte i sidste ende er skyld i, at sagsøgeren er blevet berøvet sit bankindsud, da sagsøgerens bankindsud, havde det ikke været for den tilstrækkeligt kvalificerede krænkelse, ville have været omfattet af beskyttelsen af sagsøgerens rettigheder i henhold til chartret og protokollen, hvorfor sagsøgerens tab var tilstrækkeligt direkte og forudsigeligt.
- 5) Med det femte anbringende gøres det gældende, at hvis de ovenstående anbringender tiltrædes, bør de relevante betingelser erklæres ugyldige, uanset at de relevante betingelser var rettet mod Cypern, da sagsøgeren er umiddelbart og individuelt berørt af dem, eftersom de relevante betingelser og den måde, hvorpå de er gennemført, tilsidesætter traktaten og/eller en gennemførelsesretsakt, og/eller da de — for så vidt som det fastslås, at sagsøgeren ulovligt blev berøvet sit bankindlån i strid med artikel 6, stk. 1, TEU — var udtryk for et magtmisbrug.

⁽¹⁾ Jf. dom af 2.12.1971 i sag 5/71, Zuckerfabrik Schoepfenstedt mod Rådet, Sml. 1971, s. 275, org.ref. Rec. s. 975).

⁽²⁾ Chartrets artikel 52, stk. 1.

Sag anlagt den 24. maj 2013 — CMBG mod Kommissionen og ECB

(Sag T-290/13)

(2013/C 226/22)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: CMBG Ltd (Tortola, De Britiske Jomfruøer) (ved solicitor C. Paschalides og advokat A. Paschalides)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen og Den Europæiske Centralbank

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgeren tilkendes en erstatning på 1 999 121,60 EUR, med den begrundelse, at de betingelser, som er opstillet i afsnit 1.23 til 1.27 i det aftalememorandum, der blev underkrevet den 26. april 2013 af Cypern og de sagsøgte, indeholder krav, som indebærer en tilstrækkeligt kvalificeret krænkelse af en højere retsregel til beskyttelse af private, nemlig artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 1 i protokol nr. 1 til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder.
- De relevante betingelser erklæres ugyldige, og der iværksettes snarest muligt en prøvelse af instrumenterne til finansiel bistand i artikel 14-18 i traktaten om etablering af den Europæiske Stabilitetsmekanisme (ESM-traktaten) i henhold til artikel 19 i lyset af Domstolens dom med henblik på at foretage ændringer for at efterkomme Domstolens dom.
- For så vidt som den erstatning, der er anført i den første påstand, ikke tager højde for det forhold, at de relevante betingelser annullerestilkendes sagsøgeren erstatning for tilsidesættelse af artikel 263 TEUF.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

- 1) Med det første anbringende gøres det gældende, at de relevante betingelser i aftalememorandummet indeholder krav, som indebærer »en tilstrækkeligt kvalificeret krænkelse af en højere retsregel til beskyttelse af private« ⁽¹⁾, idet:
 - den nævnte retsregel har forrang, fordi den er indeholdt i chartret og i EMRK
 - de sagsøgte i henhold til chartrets artikel 51, stk. 1, og artikel 6, stk. 2, TEU er forpligtede til at respektere og værne om de grundlæggende rettigheder, der er garanteret i chartret og i EMRK, og
 - bankindsud er ejendom i den forstand, hvori begrebet er anvendt i chartrets artikel 17 og artikel 1 i protokol nr. 1 til EMRK.

2) Med det andet anbringende gøres det gældende, at de nedenfor nævnte tilsidesættelser samlet set var så indgribende, at de udgjorde følgende tilstrækkeligt kvalificerede krænkelse af en højere retsregel, da:

— der på det tidspunkt, hvor sagsøgeren blev berøvet sit bankindskud, ikke gjaldt nogen »betingelser, der er fastsat ved lov« i EU-retten, som vedrørte berøvelse af bankindskud i strid med chartret og protokollen

— sagsøgeren blev berøvet sit indskud uden »rimelig og rettidig erstatning« i strid med chartrets artikel 17 og artikel 1 i protokol nr. 1 til EMRK

— berøvelse af bankindskud umiddelbart er ulovlig, medmindre det »under iagttagelse af proportionalitetsprincippet [...] er nødvendig[t] og faktisk svarer til mål af almen interesse, der er anerkendt af Unionen, eller et behov for beskyttelse af andres rettigheder og friheder«⁽²⁾

— almenvællets konkurrerende interesse i at forebygge panik og en overbelastning af banksystemet på kort og mellemlang sigt ikke blev taget i betragtning ved vurderingen af almenvællets interesse i henhold til chartrets artikel 17 og protokollens artikel 1

— formålet ikke var at skade eller straffe Cypern, men at gavne Cypern og euroområdet ved at yde stabilitetsstøtte og derved at hjælpe og ikke destabilisere Cyperns finansielle institutioner og økonomiske bæredygtighed, og

— indgrebet i det lovlige formål ikke var forholdsmæssigt, eftersom det egentlige formål med ESM-traktatens artikel 3 var »to mobilise funding and provide stability support under strict conditionality [...] to the benefit of ESM Members which are experiencing or are threatened by severe financial problems, if indispensable to safeguard the euro area as a whole and of its member state« uden at lamme medlemsstatens økonomi.

3) Med det tredje anbringende gøres det gældende, at berøvelsen af sagsøgerens bankindskud ikke var nødvendig eller forholdsmæssig.

4) Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at de sagsøgte i sidste ende er skyld i, at sagsøgeren er blevet berøvet sit bankindskud, da sagsøgerens bankindskud, havde det ikke været for den tilstrækkeligt kvalificerede

krænkelse, ville have været omfattet af beskyttelsen af sagsøgerens rettigheder i henhold til chartret og protokollen, hvorfor sagsøgerens tab var tilstrækkeligt direkte og forudsigeligt.

Med det femte anbringende gøres det gældende, at hvis de ovenstående anbringender tiltrædes, bør de relevante betingelser erklæres ugyldige, uanset at de relevante betingelser var rettet mod Cypern, da sagsøgeren er umiddelbart og individuelt berørt af dem, eftersom de relevante betingelser og den måde, hvorpå de er gennemført, tilsidesætter traktaten og/eller en gennemførelsesretsakt, og/eller da de — for så vidt som det fastslås, at sagsøgeren ulovligt blev berøvet sit bankindlån i strid med artikel 6, stk. 1, TEU — var udtryk for et magtmisbrug.

⁽¹⁾ Jf. dom af 2.12.1971 i sag 5/71, Zuckerfabrik Schoepfenstedt mod Rådet, Sml. 1971, s. 275, org.ref. Rec. s. 975).

⁽²⁾ Chartret artikel 52, stk. 1.

Sag anlagt den 24. maj 2013 — Eleftheriou og Papachristofi mod Kommissionen og ECB

(Sag T-291/13)

(2013/C 226/23)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Andreas Eleftheriou (Dherynia, Cypern), Eleni Eleftheriou (Dherynia) og Lilia Papachristofi (Dherynia) (ved solicitor C. Paschalides og advokat A. Paschalides)

Sagsøgte: Den Europæiske Centralbank og Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Sagsøgerne tilkendes en erstatning på 347 520,68 GBP, med den begrundelse, at de betingelser, som er opstillet i afsnit 1.23 til 1.27 i det aftalememorandum, der blev underskrevet den 26. april 2013 af Cypern og de sagsøgte, indeholder krav, som indebærer en tilstrækkeligt kvalificeret krænkelse af en højere retsregel til beskyttelse af private, nemlig artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 1 i protokol nr. 1 til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder.

- De relevante betingelser erklæres ugyldige, og der iværk-sættes snarest muligt en prøvelse af instrumenterne til finansiel bistand i artikel 14-18 i traktaten om etablering af den Europæiske Stabilitetsmekanisme (ESM-traktaten) i henhold til artikel 19 i lyset af Domstolens dom med henblik på at foretage ændringer for at efterkomme Domstolens dom.
- For så vidt som den erstatning, der er anført i den første påstand, ikke tager højde for det forhold, at de relevante betingelser annulleres, tilkendes sagsøgeren erstatning for tilsidesættelse af artikel 263 TEUF.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført fem anbringender.

- 1) Med det første anbringende gøres det gældende, at de rele-vante betingelser i aftalememorandummet indeholder krav, som indebærer »en tilstrækkeligt kvalificeret krænkelse af en højere retsregel til beskyttelse af private«⁽¹⁾, idet
 - den nævnte retsregel har forrang, fordi den er indeholdt i chartret og i EMRK
 - de sagsøgte i henhold til chartrets artikel 51, stk. 1, og artikel 6, stk. 2, TEU er forpligtede til at respektere og værne om de grundlæggende rettigheder, der er garan-teret i chartret og i EMRK, og
 - bankindskud er ejendom i den forstand, hvori begrebet er anvendt i chartrets artikel 17 og artikel 1 i protokol nr. 1 til EMRK.
- 2) Med det andet anbringende gøres det gældende, at de nedenfor nævnte tilsidesættelser samlet set var så indgri-bende, at de udgjorde følgende tilstrækkeligt kvalificerede krænkelse af en højere retsregel, da:
 - der på det tidspunkt, hvor sagsøgerne blev berøvet deres bankindskud, ikke gjaldt nogen »betingelser, der er fastsat ved lov« i EU-retten, som vedrørte berøvelse af bankindskud i strid med chartret og protokollen
 - blev berøvet deres indskud uden »rimelig og rettidig erstatning« i strid med chartrets artikel 17 og artikel 1 i protokol nr. 1 til EMRK
 - berøvelse af bankindskud umiddelbart er ulovlig, medmindre det »under iagttagelse af proportionalitets-princippet [...] er nødvendig[t] og faktisk svarer til mål af almen interesse, der er anerkendt af Unionen, eller et behov for beskyttelse af andres rettigheder og friheder«⁽²⁾
 - almenvellets konkurrerende interesse i at forebygge panik og en overbelastning af banksystemet på kort og mellemlang sigt ikke blev taget i betragtning ved vurde-ringen af almenvellets interesse i henhold til chartrets artikel 17 og protokollens artikel 1
 - formålet ikke var at skade eller straffe Cypern, men at gavne Cypern og euroområdet ved at yde stabilitetsstøtte og derved at hjælpe og ikke destabilisere Cyperns finansielle institutioner og økonomiske bæredygtighed, og
 - indgrebet i det lovlige formål ikke var forholdsmæssigt, eftersom det egentlige formål med ESM-traktatens artikel 3 var »to mobilise funding and provide stability support under strict conditionality [...] to the benefit of ESM Members which are experiencing or are threatened by severe financial problems, if indispensable to safeguard the euro area as a whole and of its member state« uden at lamme medlemsstatens økonomi.
- 3) Med det tredje anbringende gøres gældende, at berøvelsen af sagsøgernes indskud hverken var nødvendig eller forholdsmæssig.
- 4) Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at de sagsøgte i sidste ende er skyld i, at sagsøgerne er blevet berøvet deres bankindskud, da sagsøgernes bankindskud, havde det ikke været for den tilstrækkeligt kvalificerede krænkelse, ville have været omfattet af beskyttelsen af sagsø-gernes rettigheder i henhold til chartret og protokollen, hvorfor sagsøgernes tab var tilstrækkeligt direkte og forudsigeligt.
- 5) Med det femte anbringende gøres det gældende, at hvis de ovenstående anbringender tiltrædes, bør de relevante betin-gelser erklæres ugyldige, uanset at de relevante betingelser var rettet mod Cypern, da sagsøgerne er umiddelbart og

individuel berørt af dem, eftersom de relevante betingelser og den måde, hvorpå de er gennemført, tilsidesætter traktaten og/eller en gennemførelsesretsakt, og/eller da de — for så vidt som det fastslås, at sagsøgerne ulovligt blev berøvet deres bankindlån i strid med artikel 6, stk. 1, TEU — var udtryk for et magtmisbrug.

(¹) Jf. dom af 2.12.1971 i sag 5/71, Zuckerfabrik Schoepfenstedt mod Rådet, Sml. 1971, s. 275, org.ref. Rec. s. 975).

(²) Chartrets artikel 52, stk. 1.

Sag anlagt den 24. maj 2013 — Evangelou mod Kommissionen og ECB

(Sag T-292/13)

(2013/C 226/24)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Christos Evangelou (Derynia, Cypern) og Yvonne Evangelou (Derynia) (ved solicitor C. Paschalides og advokat A. Paschalides)

Sagsøgte: Den Europæiske Centralbank og Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Sagsøgerne tilkendes en erstatning på 1 552 110,64 EUR, med den begrundelse, at de betingelser, som er opstillet i afsnit 1.23 til 1.27 i det aftalememorandum, der blev underskrevet den 26. april 2013 af Cypern og de sagsøgte, indeholder krav, som indebærer en tilstrækkeligt kvalificeret krænkelse af en højere retsregel til beskyttelse af private, nemlig artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 1 i protokol nr. 1 til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder.
- De relevante betingelser erklæres ugyldige, og der iværksettes snarest muligt en prøvelse af instrumenterne til finansiel bistand i artikel 14-18 i traktaten om etablering af den Europæiske Stabilitetsmekanisme (ESM-traktaten) i henhold til artikel 19 i lyset af Domstolens dom med henblik på at foretage ændringer for at efterkomme Domstolens dom.

— For så vidt som den erstatning, der er anført i den første påstand, ikke tager højde for det forhold, at de relevante betingelser annulleres, tilkendes sagsøgeren erstatning for tilsidesættelse af artikel 263 TEUF.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført fem anbringender.

- 1) Med det første anbringende gøres det gældende, at de relevante betingelser i aftalememorandummet indeholder krav, som indebærer »en tilstrækkeligt kvalificeret krænkelse af en højere retsregel til beskyttelse af private« (¹), idet

— den nævnte retsregel har forrang, fordi den er indeholdt i chartret og i EMRK

— de sagsøgte i henhold til chartrets artikel 51, stk. 1, og artikel 6, stk. 2, TEU er forpligtede til at respektere og værne om de grundlæggende rettigheder, der er garanteret i chartret og i EMRK, og

— bankindskud er ejendom i den forstand, hvori begrebet er anvendt i chartrets artikel 17 og artikel 1 i protokol nr. 1 til EMRK.

- 2) Med det andet anbringende gøres det gældende, at de nedenfor nævnte tilsidesættelser samlet set var så indgribende, at de udgjorde følgende tilstrækkeligt kvalificerede krænkelse af en højere retsregel, da:

— der på det tidspunkt, hvor sagsøgerne blev berøvet deres bankindskud, ikke gjaldt nogen »betingelser, der er fastsat ved lov« i EU-retten, som vedrørte berøvelse af bankindskud i strid med chartret og protokollen

— blev berøvet deres indskud uden »rimelig og rettidig erstatning« i strid med chartrets artikel 17 og artikel 1 i protokol nr. 1 til EMRK

— berøvelse af bankindskud umiddelbart er ulovlig, medmindre det »under iagttagelse af proportionalitetsprincippet [...] er nødvendig[t] og faktisk svarer til mål af almen interesse, der er anerkendt af Unionen, eller et behov for beskyttelse af andres rettigheder og friheder« (²)

— almenvellets konkurrerende interesse i at forebygge panik og en overbelastning af banksystemet på kort og mellemlang sigt ikke blev taget i betragtning ved vurderingen af almenvellets interesse i henhold til chartrets artikel 17 og protokollens artikel 1

— formålet ikke var at skade eller straffe Cypern, men at gavne Cypern og euroområdet ved at yde stabilitetsstøtte og derved at hjælpe og ikke destabilisere Cyperns finansielle institutioner og økonomiske bæredygtighed, og

— indgrebet i det lovlige formål ikke var forholdsmæssigt, eftersom det egentlige formål med ESM-traktatens artikel 3 var »to mobilise funding and provide stability support under strict conditionality [...] to the benefit of ESM Members which are experiencing or are threatened by severe financial problems, if indispensable to safeguard the euro area as a whole and of its member state« uden at lamme medlemsstatens økonomi.

3) Med det tredje anbringende gøres gældende, at berøvelsen af sagsøgernes indskud hverken var nødvendig eller forholdsmæssig.

4) Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at de sagsøgte i sidste ende er skyld i, at sagsøgerne er blevet berøvet deres bankindsud, da sagsøgernes bankindsud, havde det ikke været for den tilstrækkeligt kvalificerede krænkelse, ville have været omfattet af beskyttelsen af sagsøgernes rettigheder i henhold til chartret og protokollen, hvorfor sagsøgernes tab var tilstrækkeligt direkte og forudsigeligt.

5) Med det femte anbringende gøres det gældende, at hvis de ovenstående anbringender tiltrædes, bør de relevante betingelser erklæres ugyldige, uanset at de relevante betingelser var rettet mod Cypern, da sagsøgerne er umiddelbart og individuelt berørt af dem, eftersom de relevante betingelser og den måde, hvorpå de er gennemført, tilsidesætter traktaten og/eller en gennemførelsesretsakt, og/eller da de — for så vidt som det fastslås, at sagsøgerne ulovligt blev berøvet deres bankindlån i strid med artikel 6, stk. 1, TEU — var udtryk for et magtmisbrug.

Sag anlagt den 24. maj 2013 — Theophilou mod Kommissionen og ECB

(Sag T-293/13)

(2013/C 226/25)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Christos Theophilou (Nicosia, Cypern) og Eleni Theophilou (Nicosia) (ved solicitor C. Paschalides og advokat A. Paschalides)

Sagsøgte: Den Europæiske Centralbank og Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Sagsøgerne tilkendes en erstatning på 1 583 479 EUR, med den begrundelse, at de betingelser, som er opstillet i afsnit 1.23 til 1.27 i det aftalememorandum, der blev underskrevet den 26. april 2013 af Cypern og de sagsøgte, indeholder krav, som indebærer en tilstrækkeligt kvalificeret krænkelse af en højere retsregel til beskyttelse af private, nemlig artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 1 i protokol nr. 1 til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder.

— De relevante betingelser erklæres ugyldige, og der iværksettes snarest muligt en prøvelse af instrumenterne til finansiel bistand i artikel 14-18 i traktaten om etablering af den Europæiske Stabilitetsmekanisme (ESM-traktaten) i henhold til artikel 19 i lyset af Domstolens dom med henblik på at foretage ændringer for at efterkomme Domstolens dom.

— For så vidt som den erstatning, der er anført i den første påstand, ikke tager højde for det forhold, at de relevante betingelser annulleres, tilkendes sagsøgeren erstatning for tilsidesættelse af artikel 263 TEUF.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført fem anbringender.

1) Med det første anbringende gøres det gældende, at de relevante betingelser i aftalememorandummet indeholder krav, som indebærer »en tilstrækkeligt kvalificeret krænkelse af en højere retsregel til beskyttelse af private«⁽¹⁾, idet

— den nævnte retsregel har forrang, fordi den er indeholdt i chartret og i EMRK

⁽¹⁾ Jf. dom af 2.12.1971 i sag 5/71, Zuckerfabrik Schoepfenstedt mod Rådet, Sml. 1971, s. 275, org.ref. Rec. s. 975).

⁽²⁾ Chartrets artikel 52, stk. 1.

- de sagsøgte i henhold til chartrets artikel 51, stk. 1, og artikel 6, stk. 2, TEU er forpligtede til at respektere og værne om de grundlæggende rettigheder, der er garanteret i chartret og i EMRK, og
- bankindskud er ejendom i den forstand, hvori begrebet er anvendt i chartrets artikel 17 og artikel 1 i protokol nr. 1 til EMRK.
- 2) Med det andet anbringende gøres det gældende, at de nedenfor nævnte tilsidesættelser samlet set var så indgribende, at de udgjorde følgende tilstrækkeligt kvalificerede krænkelse af en højere retsregel, da:
- der på det tidspunkt, hvor sagsøgerne blev berøvet deres bankindskud, ikke gjaldt nogen »betingelser, der er fastsat ved lov« i EU-retten, som vedrørte berøvelse af bankindskud i strid med chartret og protokollen
- blev berøvet deres indskud uden »rimelig og rettidig erstatning« i strid med chartrets artikel 17 og artikel 1 i protokol nr. 1 til EMRK
- berøvelse af bankindskud umiddelbart er ulovlig, medmindre det »under iagttagelse af proportionalitetsprincippet [...] er nødvendig[t] og faktisk svarer til mål af almen interesse, der er anerkendt af Unionen, eller et behov for beskyttelse af andres rettigheder og friheder«⁽²⁾
- almenvællets konkurrerende interesse i at forebygge panik og en overbelastning af banksystemet på kort og mellemlang sigt ikke blev taget i betragtning ved vurderingen af almenvællets interesse i henhold til chartrets artikel 17 og protokollens artikel 1
- formålet ikke var at skade eller straffe Cypern, men at gavne Cypern og euroområdet ved at yde stabilitetsstøtte og derved at hjælpe og ikke destabilisere Cyperns finansielle institutioner og økonomiske bæredygtighed, og
- indgrebet i det lovlige formål ikke var forholdsmæssigt, eftersom det egentlige formål med ESM-traktatens artikel 3 var »to mobilise funding and provide stability support under strict conditionality [...] to the benefit of ESM Members which are experiencing or are threatened by severe financial problems, if indispensable to safeguard the euro area as a whole and of its member state« uden at lamme medlemsstatens økonomi.
- 3) Med det tredje anbringende gøres gældende, at berøvelsen af sagsøgernes indskud hverken var nødvendig eller forholdsmæssig.
- 4) Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at de sagsøgte i sidste ende er skyld i, at sagsøgerne er blevet berøvet deres bankindskud, da sagsøgernes bankindskud, havde det ikke været for den tilstrækkeligt kvalificerede krænkelse, ville have været omfattet af beskyttelsen af sagsøgernes rettigheder i henhold til chartret og protokollen, hvorfor sagsøgernes tab var tilstrækkeligt direkte og forudsigeligt.
- 5) Med det femte anbringende gøres det gældende, at hvis de ovenstående anbringender tiltrædes, bør de relevante betingelser erklæres ugyldige, uanset at de relevante betingelser var rettet mod Cypern, da sagsøgerne er umiddelbart og individuelt berørt af dem, eftersom de relevante betingelser og den måde, hvorpå de er gennemført, tilsidesætter traktaten og/eller en gennemførelsesretsakt, og/eller da de — for så vidt som det fastslås, at sagsøgerne ulovligt blev berøvet deres bankindlån i strid med artikel 6, stk. 1, TEU — var udtryk for et magtmisbrug.

(¹) Jf. dom af 2.12.1971 i sag 5/71, Zuckerfabrik Schoeppenstedt mod Rådet, Sml. 1971, s. 275, org.ref. Rec. s. 975).

(²) Chartrets artikel 52, stk. 1.

Sag anlagt den 27. maj 2013 — Fialtor mod Kommissionen og ECB

(Sag T-294/13)

(2013/C 226/26)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Fialtor Ltd (Belize, Belize) (ved solicitor C. Paschalides og advokat A. Paschalides)

Sagsøgte: Den Europæiske Centralbank og Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgerne tilkendes en erstatning på 278 925,79 EUR, med den begrundelse, at de betingelser, som er opstillet i afsnit 1.23 til 1.27 i det aftalememorandum, der blev underskrevet den 26. april 2013 af Cypern og de sagsøgte, indeholder krav, som indebærer en tilstrækkeligt kvalificeret krænkelse af en højere retsregel til beskyttelse af private, nemlig artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 1 i protokol nr. 1 til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder.
- De relevante betingelser erklæres ugyldige, og der iværksettes snarest muligt en prøvelse af instrumenterne til finansiel bistand i artikel 14-18 i traktaten om etablering af den Europæiske Stabilitetsmekanisme (ESM-traktaten) i henhold til artikel 19 i lyset af Domstolens dom med henblik på at foretage ændringer for at efterkomme Domstolens dom.
- For så vidt som den erstatning, der er anført i den første påstand, ikke tager højde for det forhold, at de relevante betingelser annulleres, tilkendes sagsøgeren erstatning for tilsidesættelse af artikel 263 TEUF.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

- 1) Med det første anbringende gøres det gældende, at de relevante betingelser i aftalememorandummet indeholder krav, som indebærer »en tilstrækkeligt kvalificeret krænkelse af en højere retsregel til beskyttelse af private«⁽¹⁾, idet
 - den nævnte retsregel har forrang, fordi den er indeholdt i chartret og i EMRK
 - de sagsøgte i henhold til chartrets artikel 51, stk. 1, og artikel 6, stk. 2, TEU er forpligtede til at respektere og værne om de grundlæggende rettigheder, der er garanteret i chartret og i EMRK, og
 - bankindskud er ejendom i den forstand, hvori begrebet er anvendt i chartrets artikel 17 og artikel 1 i protokol nr. 1 til EMRK.
- 2) Med det andet anbringende gøres det gældende, at de nedenfor nævnte tilsidesættelser samlet set var så indgribende, at de udgjorde følgende tilstrækkeligt kvalificerede krænkelse af en højere retsregel, da

- der på det tidspunkt, hvor sagsøgeren blev berøvet sit bankindskud, ikke gjaldt nogen »betingelser, der er fastsat ved lov« i EU-retten, som vedrørte berøvelse af bankindskud i strid med chartret og protokollen
 - sagsøgeren blev berøvet sit indskud uden »rimelig og rettidig erstatning« i strid med chartrets artikel 17 og artikel 1 i protokol nr. 1 til EMRK
 - berøvelse af bankindskud umiddelbart er ulovlig, medmindre det »under iagttagelse af proportionalitetsprincippet [...] er nødvendig[t] og faktisk svarer til mål af almen interesse, der er anerkendt af Unionen, eller et behov for beskyttelse af andres rettigheder og friheder«⁽²⁾
 - almenvellets konkurrerende interesse i at forebygge panik og en overbelastning af banksystemet på kort og mellemlang sigt ikke blev taget i betragtning ved vurderingen af almenvellets interesse i henhold til chartrets artikel 17 og protokollens artikel 1
 - formålet ikke var at skade eller straffe Cypern, men at gavne Cypern og euroområdet ved at yde stabilitetsstøtte og derved at hjælpe og ikke destabilisere Cyperns finansielle institutioner og økonomiske bæredygtighed, og
 - indgrebet i det lovlige formål ikke var forholdsmæssigt, eftersom det egentlige formål med ESM-traktatens artikel 3 var »to mobilise funding and provide stability support under strict conditionality [...] to the benefit of ESM Members which are experiencing or are threatened by severe financial problems, if indispensable to safeguard the euro area as a whole and of its member state« uden at lamme medlemsstatens økonomi.
- 3) Med det tredje anbringende gøres det gældende, at berøvelsen af sagsøgerens bankindskud ikke var nødvendig eller forholdsmæssig.
 - 4) Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at de sagsøgte i sidste ende er skyld i, at sagsøgeren er blevet berøvet sit bankindskud, da sagsøgerens bankindskud, havde det ikke været for den tilstrækkeligt kvalificerede krænkelse, ville have været omfattet af beskyttelsen af sagsøgerens rettigheder i henhold til chartret og protokollen, hvorfor sagsøgerens tab var tilstrækkeligt direkte og forudsigeligt.

5) Med det femte anbringende gøres det gældende, at hvis de ovenstående anbringender tiltrædes, bør de relevante betingelser erklæres ugyldige, uanset at de relevante betingelser var rettet mod Cypern, da sagsøgeren er umiddelbart og individuelt berørt af dem, eftersom de relevante betingelser og den måde, hvorpå de er gennemført, tilsidesætter traktaten og/eller en gennemførelsesretsakt, og/eller da de — for så vidt som det fastslås, at sagsøgeren ulovligt blev berøvet sit bankindlån i strid med artikel 6, stk. 1, TEU — var udtryk for et magtmisbrug.

(¹) Jf. dom af 2.12.1971 i sag 5/71, Zuckerfabrik Schoepfenstedt mod Rådet, Sml. 1971, s. 275, org.ref. Rec. s. 975).
 (²) Chartrets artikel 52, stk. 1.

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Blufin SpA

Det påberåbte varemærke eller tegn: »BLUMARINE« for varer i klasse 25

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen ikke taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Medhold i klagen og ansøgningen afvist

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94

Sag anlagt den 30. maj 2013 — Adler Modemärkte mod KHIM — Blufin (MARINE BLEU)

(Sag T-296/13)

(2013/C 226/27)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Adler Modemärkte AG (Haibach, Tyskland) (ved advokaterne J. Plate und R. Kaase)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Blufin SpA (Carpi, Italien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 3. april 2013 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 386/2012-2) vedrørende uforenelighed med artikel 8, stk. 1, litra b), i EF-varemærkeforordning nr. 40/94, annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Adler Modemärkte AG

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærke, der indeholder ord delen »MARINE BLEU«, for varer i klasse 25 — EF-varemærkeansøgning nr. 6 637 193

Sag anlagt den 28. maj 2013 — Nordex Holding mod KHIM — Fontana Food (Taverna)

(Sag T-302/13)

(2013/C 226/28)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Nordex Holding A/S (Dronninglund, Danmark) (ved advokat M. Kleis)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Fontana Food AB (Tyresö, Sverige)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 21. marts 2013 af Første Appelkammer (sag R 2608/2011-1) annulleres.
- Annullationsafdelingens afgørelse nr. 4891 C af 21. oktober 2011, der gik forud for den anfægtede afgørelse, annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de omkostninger, der er afholdt under klagesagen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Figurmærket, der indeholder ordbestanddelen »Taverna« — EF-varemærkeansøgning nr. 5 466 909

Indehaver af EF-varemærket: Nordex Holding A/S

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Fontana Food AB.

Begrundelse for ugyldighedsbegæringen: Ugyldighedsbegæringen er støttet på artikel 53, stk. 1, litra a), og artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009.

Annulationsafdelingens afgørelse: Det anfægtede EF-varemærke blev erklæret delvist ugyldigt

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 53, stk. 1, litra a), og artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009

Sag anlagt den 5. juni 2013 — Silicium España Laboratorios mod KHIM — LLR-G5 (LLRG5)

(Sag T-306/13)

(2013/C 226/29)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Silicium España Laboratorios, SL (Vila-Seca, Spanien) (ved advokat C. Sueiras Villalobos)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: LLR-G5 Ltd (Castlebar, Irland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 7. marts 2013 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 383/2012-1) annulleres, i det omfang den erklærer EF-varemærke nr. 3 384 625, »LLRG5« for ugyldig, idet ansøgningen var indgivet i ond tro.
- Afgørelse truffet den 20. december 2011 af annulationsafdelingen i sag 4174 C stadfæstes.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale Siliciums omkostninger i forbindelse med sagen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Ordmerket »LLRG5« — EF-varemærkeregistriering nr. 3 384 625

Indehaver af EF-varemærket: Silicium España Laboratorios, SL

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket ugyldigt: LLR-G5 Ltd

Begrundelse for ugyldighedsbegæringen: Begrundelsen for ugyldighedsbegæringen fremgår af artikel 52, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009

Annulationsafdelingens afgørelse: Afslag på ugyldighedsbegæringen

Appelkammerets afgørelse: Ophævelse af den anfægtede afgørelse og ugyldighedserklæring af det omtvistede EF-varemærke

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 7. juni 2013 — Repsol mod KHIM — Argiles (ELECTROLINERA)

(Sag T-308/13)

(2013/C 226/30)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Repsol, SA (Madrid, Spanien) (ved advokaterne J. Devaureix og L. Montoya Terán)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Josep María Adell Argiles (Madrid, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 7. marts 2013 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1565/2012-1) annulleres og der gives følgende medhold i registrering af EF-varemærke nr. 9 548 884 »ELECTROLINERA« for varer i klasse 4, 37 og 39, som blev nægtet ved den anfægtede afgørelse.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Repsol, SA

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »ELECTROLINERA« for varer og tjenesteydelser i klasse 4, 35, 37 og 39 — EF-varemærkeansøgning nr. 9 548 884

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Josep María Adell Argiles

Det påberåbte varemærke eller tegn: nationale ordmærke »ELECTROLINERA« for varer i klasse 6, 9 og 12

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Delvist afslag på indsigelsen

Appelkammerets afgørelse: Delvis medhold i klagen, delvis annullation af indsigelsesafdelingens afgørelse og dermed afslag på varemærkeansøgningen i sin helhed.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 7. juni 2013 — Enosi Mastichoparagagon mod KHIM — Gaba International (ELMA)

(Sag T-309/13)

(2013/C 226/31)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Enosi Mastichoparagagon Chiou (Chios, Grækenland) (ved advokat A. Malamis)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Gaba International Holding AG (Hamburg, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 26. marts 2013 af Fjerde Appellkammer i sag R 1539/2012-4 annulleres.

— Harmoniseringskontoret og Gaba International Holding AG bærer deres egne omkostninger og betaler de af Enosi Mastichoparagagon Chiou afholdte omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Enosi Mastichoparagagon Chiou

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »ELMA« for varer i klasse 5 — designeret international varemærkeregistriering nr. 900 845

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Gaba International Holding AG

Det påberåbte varemærke eller tegn: EF-varemærkeregistriering af ordet »ELMEX« for varer i klasse 3, 5 og 21

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 12. juni 2013 — Portugal mod Kommissionen

(Sag T-314/13)

(2013/C 226/32)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Den Portugisiske Republik (ved L. Inez Fernandes, som befuldmægtiget, og advokaterne M. Gorjão Henriques og J. da Silva Sampaio)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Artikel 1 og 2 i Europa-Kommissionens afgørelse K(2013) 1870 endelig annulleres.

— Kommissionens forordning (EF) nr. 16/2003 ⁽¹⁾, og nærmere bestemt dens artikel 7, erklæres uanvendelige på den foreliggende sag, eftersom de er i strid med grundlæggende formforskrifter, udgør en tilsidesættelse af forordning (EF) nr. 1164/94 ⁽²⁾, eller eftersom de under alle omstændigheder er i strid med gældende almindelige retsprincipper inden for EU's retsorden.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Subsært,

a) Proceduren for tilbagesøgning af de allerede udbetalte beløb og for tilbageholdelsesretten af endnu ikke udbetalte beløb erklæres forældet.

- b) Der fastslås en forpligtelse til at nedsætte den korrektion, som Europa-Kommissionen har foretaget vedrørende de eventuelle uregelmæssigheder, der kan medføre en manglende fuldstændig betaling af beløbet og en fuldstændig tilbagebetaling af de beløb, der er udbetalt efter den 3. juni 2003, men som er faktureret mellem juni 2002 og februar 2003.
- c) Under alle omstændigheder tilpligtes Kommissionen at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

- 1) Første anbringende om, at forordning (EF) nr. 16/2003 er ulovlig, fordi den er behæftet med væsentlige formelle mangler og udgør en tilsidesættelse af en trinløst norm

Forordning (EF) nr. 16/2003 er ulovlig, idet den hverken er vedtaget af kommissærkollegiet eller i henhold til bemyndigelsesproceduren, en skriftlig procedure eller en anden forenklet procedure i henhold til Kommissionens forretningsorden⁽³⁾ i den udgave, der gjaldt på tidspunktet for vedtagelsen af den pågældende forordning, og idet bestemmelsen i artikel 18 i Kommissionens forretningsorden, der var i kraft på tidspunktet for forordningens vedtagelse, ikke er overholdt, samt idet Kommissionen har fortolket artikel 7 i forordning (EF) nr. 16/2003 i strid med forordning (EF) nr. 1164/94.

- 2) Andet anbringende om tilsidesættelse af de europæiske regler om udgifters tilskudsberettigelse

Den anfægtede beslutning udgør en tilsidesættelse af traktatens retlige gennemførelsesbestemmelser, navnlig for så vidt angår spørgsmålet, om udgifter, der er afholdt, efter og under den tilskudsberettigede periode begyndte er tilskudsberettigede udgifter til EU-finansiering, selv om de er faktureret senere.

- 3) Tredje anbringende om tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, retssikkerhedsprincippet og princippet om bindende administrativ virkning af egne regler

Europa-Kommissionen har udviklet en fast administrativ praksis om at fortolke den relevante bestemmelse i den retning, der påberåbes af Den Portugisiske Republik.

Denne fortolkning stammede fra autoriserede kilder i Europa-Kommissionen, var blevet meddelt Den Portugisiske Republik og de øvrige medlemsstater, og dens indhold var åbenbart af en sådan art, at Den Portugisiske Republik havde en berettiget forventning om, at de fakturaer, den havde modtaget inden og betalt efter, at den forelagde Europa-Kommissionen en fuldstændig anmodning, var tilskudsberettigede.

Anvendelsen af den fortolkning, som Kommissionen nu gør gældende, er i åbenbar strid med retssikkerhedsprincippet, idet Den Portugisiske Republik pålægges store økonomiske byrder, skønt denne fortolkning hverken er sikker eller forudseelig.

- 4) Fjerde anbringende, fremsat subsidiært, vedrørende en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet

Selv om det er korrekt, at Europa-Kommissionen i henhold til artikel H i bilag II til forordning (EF) nr. 1164/94 kan foretage de finansielle korrektioner, den finder nødvendige, og som kan indebære en fuldstændig eller delvis ophævelse af støtten tildelt projektet, er Kommissionen imidlertid forpligtet til at overholde proportionalitetsprincippet, idet den tager hensyn til sagens konkrete omstændigheder, som f.eks. uregelmæssighedens art og omfanget af den mulige økonomiske indvirkning som følge af eventuelle mangler i forvaltnings- og kontrolordningen. Det er således uforståeligt, hvordan det kan bestemmes at ophæve den tildelte støtte fuldstændigt, eftersom korrektioner på 100 % kun finder anvendelse, når manglerne i forvaltnings- og kontrolordningerne er så betydelige, eller den opdagede uregelmæssighed er så alvorlig, at de udgør en fuldstændig tilsidesættelse af fællesskabsreglerne, hvorved alle betalingerne fremstår uregelmæssige.

Fortolkningsproblemerne er en afgørende skærpende faktor, som Europa-Kommissionen altid skal tage hensyn til. Under hensyn til de beskrevne omstændigheder er der mindre restriktive foranstaltninger, hvorved den forfulgte målsætning kan nås — ved at anvende et reduceret indeks eller ved ikke at anvende en korrektion.

- 5) Femte anbringende, fremsat subsidiært, om forældelse

Under alle omstændigheder var udgifter før 3. juni 2003 allerede forældet, eftersom den seneste regning var af 28. februar 2003, tre måneder og to dage inden den pågældende dato.

I henhold til forordning (EF) nr. 2988/95⁽⁴⁾ af 18. december 1995 er forældelsesfristen for proceduren fire år fra den dato, hvor uregelmæssigheden blev begået.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 16/2003 af 6.1.2003 om særlige gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1164/94 for så vidt angår støtteberettigede udgifter i forbindelse med foranstaltninger medfinansieret af Samhørighedsfonden (EFT L 2, s. 7).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1164/94 af 16.5.1994 om oprettelse af Samhørighedsfonden (EFT L 130, s. 1).

⁽³⁾ EFT L 308 af 8.12.2000, s. 26.

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18.12.1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312, s. 1).

Sag anlagt den 11. juni 2013 — Pappalardo m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-316/13)

(2013/C 226/33)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøgere: Salvatore Aniello Pappalardo (Cetara, Italien), Pescatori La Tonnara Soc. coop. (Cetara), Fedemar Srl (Cetara), Testa Giuseppe E C. Snc (Catania, Italien), Pescatori San Pietro Apostolo Srl (Cetara), Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo EC (Pescara, Italien) og Valentino Pesca Sas di Camplone Arnaldo & C. (Pescara) (ved advokaterne V. Cannizzaro og L. Caroli)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Europa-Kommissionen har et ansvar uden for kontraktforhold for den skade, der er lidt ved vedtagelsen af Kommissionens forordning (EF) nr. 530/2008 af 12. juni 2008 om indførelse af hasteforanstaltninger gældende for notfartøjer, der fisker efter tun i Atlanterhavet øst for 45 °V og i Middelhavet, som blev kendt ugyldig ved Domstolens dom af 17. marts 2011 i sag C-221/09.
- Følgelig tilpligtes Europa-Kommissionen at betale erstatning for det lidte tab.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne i nærværende sag har præciseret, at det omhandlede ansvar uden for kontraktforhold følger af den omstændighed, at Kommissionen ved forordning nr. 530/2008 uberettiget vedtog et obligatorisk stop for fiskeri af rød tun fra den 16. juni 2008 for fartøjer, der fører græsk, fransk, italiensk, cypriotisk og maltesisk flag, mens et tilsvarende stop for fartøjer, der fører spansk flag, først blev vedtaget fra den 23. juni 2008.

Ifølge sagsøgerne er alle de nødvendige betingelser for at pålægge de europæiske institutioner ansvar for deres lovgivningsaktiviteter opfyldt i nærværende sag, nemlig en alvorlig tilsidesættelse af en regel til beskyttelse af private, skadens realitet og den omstændighed, at der er årsagsforbindelse mellem denne adfærd og det lidte tab.

De har i denne forbindelse fremhævet, at forordning nr. 530/2008 er blevet erklæret ugyldig i det hele af Domstolen på grund af tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling, og at tilsidesættelse af dette princip i henhold til fast retspraksis udgør et tilfælde af alvorlig tilsidesættelse af en højere retsregel til beskyttelse af private.

Sag anlagt den 13. juni 2013 — Vita Phone mod KHIM (LIFEDATA)

(Sag T-318/13)

(2013/C 226/34)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Vita Phone GmbH (Mannheim, Tyskland) (ved advokaterne P. Ruess og A. Doepner-Thiele)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 26. marts 2013 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1072/2012-1), annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »LIFEDATA« for varer og tjenesteydelser i klasse 10 og 44 — EF-varemærkeansøgning nr. 10 525 053

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde:

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009.

RETTE FOR EU-PERSONALESAGER

Sag anlagt den 25. maj 2013 — ZZ m.fl. mod EIB

(Sag F-51/13)

(2013/C 226/35)

Processprog: fransk

Sag anlagt den 2. juni 2013 — ZZ mod EIB

(Sag F-55/13)

(2013/C 226/36)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøgere: ZZ m.fl. (ved advokat L. Levi)

Sagsøgt: Den Europæiske Investeringsbank

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af afgørelserne i sagsøgernes lønsedler for februar 2013, hvorved der fastsattes en lønstigning begrænset til 1,8 % for 2013 og annulation af efterfølgende lønsedler. Endvidere en efterfølgende påstand om, at institutionen pålægges at betale erstatning for det økonomiske og ikke-økonomiske tab, som sagsøgerne angiveligt har lidt.

Sagsøgernes påstande

- Afgørelsen i sagsøgernes lønsedler for februar 2013, hvorved der fastsattes en lønstigning begrænset til 1,8 % for 2013, annulleres, og følgelig annulleres de tilsvarende afgørelser, indeholdt i de efterfølgende lønsedler.
- Den Europæiske Investeringsbank tilpligtes som erstatning for det økonomiske tab at betale (i) den resterende løn svarende til den årlige tilpasning for 2013, dvs. en forhøjelse på 1,8 % for perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2013, (ii) den resterende løn svarende til følgerne af den årlige tilpasning på 1,8 % for 2013 af den løn, der vil blive betalt fra januar 2014, (iii) morarenter af den resterende skyldige løn, indtil de skyldige beløb er fuldt ud betalt, idet den morarentesats, der skal anvendes, bør beregnes på grundlag af Den Europæiske Centralbanks rentesats for de vigtigste refinansieringstransaktioner, som fandt anvendelse i den berørte periode, forhøjet med tre procentpoints og (iv) erstatning for tab af købekraft.
- Den Europæiske Investeringsbank tilpligtes at betale hver af sagsøgerne et beløb på 1 000 EUR som erstatning for det ikke-økonomiske tab.
- Den Europæiske Investeringsbank tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat L. Isola)

Sagsøgt: Den Europæiske Investeringsbank

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annulation af sagsøgerens bedømmelsesrapport for 2011, for så vidt som han ikke gives bedømmelsen »exceptional performance« eller »very good performance«, og han ikke indstilles til forfremmelse til kategori D, og for så vidt angår den del, hvor hans mål for 2012 fastsættes, påstand om annulation af retningslinjerne for bedømmelsesrapporten for 2011, og endelige tilpligtes EIB at betale erstatning for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren hævder at have lidt

Sagsøgerens påstande

- Annulation af a) foranstaltningen af 18. december 2012, for så vidt som appeludvalget i henhold til artikel 22 i personalevedtægten for ansatte ved EIB og til personalemeddelelse 715 HR/P&O/2012-0103 af 29. marts 2012, hvorved klagen over hans bedømmelsesrapporten for 2011 blev afvist; b) bedømmelsesrapporten for 2011 for så vidt angår den del, hvor det ikke konkluderes, at der har været tale om den sammenfattende bedømmelse »exceptional performance« eller »very good performance«, og endelig den del, hvor sagsøgeren ikke indstilles til forfremmelse til kategori D, tillige med den del, hvor hans mål for 2012 fastsættes; c) alle dermed forbundne, efterfølgende og forudgående akter, herunder de forfremmelser, der har fundet sted i henhold til noten »2010 staff appraisal exercise, award of promotions and titles« fra direktøren for Personaledirektoratet fra maj 2012, eftersom EIB set i lyset af den bedømmelse, som hans foresatte har givet udtryk for, og som anfægtes her, undlod at tage sagsøgeren i betragtning under punktet »Promotions from Function E to D«.
- Annulation eller undladelse af at anvende de retningslinjer, som Personaledirektoratet opstillede ved note 709 RH/P&O/2011-0242 af 13. december 2011 vedrørende »Guidelines to the 2011 annual staff appraisal exercise« af 14. december 2011, også for så vidt som de foreskriver, at den endelige

bedømmelse skal sammenfattes i en skrivelse, men ikke opstiller de kriterier, som bedømmeren skal støtte sig til for, at en indsats skal anses for »exceptionnelle dépassant les attentes«, »très bonne« eller »répondant à toutes les attentes«.

- EIB tilpligtes at betale erstatning for den heraf følgende økonomiske og ikke-økonomiske skade.

Sag anlagt den 21. juni 2013 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-57/13)

(2013/C 226/37)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.-N. Louis og É. Marchal)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af afgørelsen om fastsættelse af godskrivelsen af de pensionsrettigheder, der er erhvervet forud for tiltrædelsen af tjenesten ved Kommissionen, i medfør af de nye almindelige gennemførelsesbestemmelser og af afgørelsen om afslag på klagen.

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen af 8. januar 2013 om beregning af godskrivningen af de pensionsrettigheder, som sagsøgeren har erhvervet før hans tiltrædelse af tjenesten ved Kommissionen, annulleres.
- Om fornødent annulleres afgørelsen om afslag på sagsøgerens klage af 12. marts 2013 med henblik på anvendelse af de almindelige gennemførelsesbestemmelser og aktuarmæssige satser, der var gældende på det tidspunkt, hvor han indgav sin ansøgning om overførsel af hans pensionsrettigheder.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 226/20	Sag T-277/13: Sag anlagt den 15. maj 2013 — Marquis Energy mod Rådet	12
2013/C 226/21	Sag T-289/13: Sag anlagt den 24. maj 2013 — Ledra Advertising mod Europa-Kommissionen og ECB	13
2013/C 226/22	Sag T-290/13: Sag anlagt den 24. maj 2013 — CMBG mod Kommissionen og ECB	14
2013/C 226/23	Sag T-291/13: Sag anlagt den 24. maj 2013 — Eleftheriou og Papachristofi mod Kommissionen og ECB	15
2013/C 226/24	Sag T-292/13: Sag anlagt den 24. maj 2013 — Evangelou mod Kommissionen og ECB	17
2013/C 226/25	Sag T-293/13: Sag anlagt den 24. maj 2013 — Theophilou mod Kommissionen og ECB	18
2013/C 226/26	Sag T-294/13: Sag anlagt den 27. maj 2013 — Fialtor mod Kommissionen og ECB	19
2013/C 226/27	Sag T-296/13: Sag anlagt den 30. maj 2013 — Adler Modemärkte mod KHIM — Blufin (MARINE BLEU)	21
2013/C 226/28	Sag T-302/13: Sag anlagt den 28. maj 2013 — Nordex Holding mod KHIM — Fontana Food (Taverna)	21
2013/C 226/29	Sag T-306/13: Sag anlagt den 5. juni 2013 — Silicium España Laboratorios mod KHIM — LLR-G5 (LLRG5)	22
2013/C 226/30	Sag T-308/13: Sag anlagt den 7. juni 2013 — Repsol mod KHIM — Argiles (ELECTROLINERA) ...	22
2013/C 226/31	Sag T-309/13: Sag anlagt den 7. juni 2013 — Enosi Mastichoparagagon mod KHIM — Gaba International (ELMA)	23
2013/C 226/32	Sag T-314/13: Sag anlagt den 12. juni 2013 — Portugal mod Kommissionen	23
2013/C 226/33	Sag T-316/13: Sag anlagt den 11. juni 2013 — Pappalardo m.fl. mod Kommissionen	25
2013/C 226/34	Sag T-318/13: Sag anlagt den 13. juni 2013 — Vita Phone mod KHIM (LIFEDATA)	25
 Retten for EU-Personalesager 		
2013/C 226/35	Sag F-51/13: Sag anlagt den 25. maj 2013 — ZZ m.fl. mod EIB	26
2013/C 226/36	Sag F-55/13: Sag anlagt den 2. juni 2013 — ZZ mod EIB	26
2013/C 226/37	Sag F-57/13: Sag anlagt den 21. juni 2013 — ZZ mod Kommissionen	27

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsfor skrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA